

Η ΚΟΛΑΣΗ ΚΑΗΚΕ!

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΜΟΡΙΑΣ, ΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΩΝ ΤΑΞΙΚΩΝ ΑΔΕΡΦΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΖΗΤΩ Η ΚΟΛΑΣΗ!

Στα μέσα του Σεπτεμβρίου τα ταξικά μας αδέρφια στο στρατόπεδο συγκέντρωσης της Μόριας έκαναν αυτό που έπρεπε: εξεγέρθηκαν ενάντια στον φασισμό του ελληνικού κράτους. Αρνούνται να υποστούν περαιτέρω περιορισμούς στην ήδη περιορισμένη ζωή τους μέσα στο camp με την πρόφαση της δήθεν προστασίας τους από την εξάπλωση της πανδημίας, οι μετανάστες και οι μετανάστριες διατύπωσαν διά των πράξεών τους μια σκληρή ταξική αλήθεια: ότι το προλεταριάτο δεν μπορεί να εμπιστευτεί την ζωή του στα χέρια εκείνων που συστηματικά διαπράττουν τον φόνο του. Ίσως η Μόρια είναι ακόμα «πολύ μακριά» κι ίσως τα πρωτοκοσμικά βλέμματα και οι ναρκισσιδικές συνειδήσεις αποστρέφονται όπως ο διάολος το λιβάνι να αντικρύσουν κατάματα τις λιγοστές εκείνες φορές που η ιστορία εμφανίζεται μπροστά στα μάτια μας ως η «πραγματική κατάσταση έκτακτης ανάγκης των καταπιεσμένων» που λέει κι ο Μπένγιαμιν που όλοι τσιτάρουνε. Όμως ο χρόνος κυλάει αθόρυβα, όπως αθόρυβα προελαύνει κι ο νέος φασισμός, παρότι οι δυστοπικές αντιθέσεις που κομίζει για τη ζωή του μέλλοντος έχουν συμπιέξει τις γραμμές στις τάξεις των εχθρών του. Κι αυτοί οι τελευταίοι εμφανίζονται όλο και πιο συχνά εσχάτως.

Παρακάτω θα θίξουμε κάποια κεντρικά κατά την γνώμη μας ζητήματα που προηγήθηκαν, πλαισίωσαν και ακολούθησαν την προλεταριακή εξέγερση του Σεπτεμβρίου στην Μόρια, συνεκτιμώντας τα νέα δεδομένα όπως έχουν διαμορφωθεί έναν μήνα μετά, ειδικά με το νεοδημιουργητό κέντρο κράτησης στον Καρά Τεπέ. Θα εξετάσουμε τον αστυνομικό-ανακριτικό λόγο που αρθρώθηκε γύρω από την εξέγερση και θα δούμε ποια είναι η πολιτική λειτουργία του και πως μπορούμε να τον αντιπαρέλθουμε. Θα αναλύσουμε τους κάθε λογής τεχνοκρατικούς διαχωρισμούς της δημαγωγίας που παράγονται για τους μετανάστες/τριες εργάτες/τριες και θα υποστηρίξουμε ότι, ασχέτως των προθέσεών τους, επιτελούν τελικά τον ίδιο σκοπό: διασπούν και κατακερματίζουν την ενότητα του πολυεθνικού προλεταριάτου. Τέλος, θα σχεδιάσουμε τις γραμμές για την πολιτική υπεράσπιση αυτής της εξέγερσης μέσα στο περιβάλλον που διαμορφώνεται το τελευταίο διάστημα στην ευρύτερη περιοχή.

ΜΙΑ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΠΟΥ ΠΛΗΣΙΑΖΕ

Ήταν Ιούνιος του 2017 όταν το αστυνομικό ρεπορτάζ της «Καθημερινής» μας ενημέρωνε ότι:

«Στον απόηχο των πρόσφατων γεγονότων σε Ελλάδα και εξωτερικό, αξι-

ωματούχος του υπουργείου Προστασίας του Πολίτη αποκάλυψε στην «Κ» ότι στο δίκτυο πληροφοριοδοτών της ΕΛ.ΑΣ. έχουν τους τελευταίους μήνες ενσωματωθεί 30 αλλοδαποί, με καταγωγή από τις χώρες προέλευσης των μεταναστών και προσφύγων, όπως το Πακιστάν, το Ιράκ, η Συρία και οι χώρες της Βόρειας Αφρικής. Βρίσκονται κυρίως σε κέντρα κράτησης μεταναστών, όπου –μετά την απομάκρυνση οικογενειών που εγκαθίστανται σε διαμερίσματα– διαβιούν κυρίως νεαροί άνδρες. Συλλέγουν πληροφοριακά δεδομένα για τα οποία ενημερώνουν την Αντιτρομοκρατική Υπηρεσία και τη Διεύθυνση Διαχείρισης και Ανάλυσης Πληροφοριών της ΕΛ.ΑΣ.»¹

Το δίκτυο εσωτερικής κατασκοπείας που συστάθηκε πριν τρία χρόνια και περιγράφει παραπάνω ο «αξιωματούχος του υπουργείου» πρέπει να εννοηθεί ως ένας μηχανισμός χαφιέδων προληπτικής αντιεξέγερσης που είχε σχεδιάσει η αστυνομία σε περίπτωση ξεσπάσματος εξέγερσης μέσα στα κέντρα κράτησης. Ίσως έτσι μπορεί να γίνει καλύτερα κατανοητό ότι στην πρώτη, αμέσως μετά την πυρπόληση της Μόριας, σύσκεψη που κάλεσε ο πρωθυπουργός το πρωί της 9ης Σεπτεμβρίου συμμετείχε μεταξύ άλλων και «ο διοικητής της ΕΥΠ, Παναγιώτης Κοντολέων»². Οι πρώτες φήμες που εσκεμμένα διέρευσαν στον Τύπο εκείνη την ημέρα, οι οποίες υποστηρίχθηκαν μάλιστα κι από τα επίσημα χείλη του φασίστα Περιφερειάρχη Βορείου Αιγαίου, Κώστα Μουτζούρη, έκαναν λόγο για πιθανή «ύπαρξη τουρκικού δακτύλου πίσω από τις φωτιές που κατέστρεψαν τον προσφυγικό καταυλισμό»³. Η συσχέτιση της εξέγερσης με την κλιμακούμενη ελληνοτουρκική ένταση των ημερών ήταν μια δόλια κίνηση τακτικής από την κρατική δημαγωγία. Μοναδικό σκοπό είχε να παραπλανήσει σχετικά με τα αίτια που οδήγησαν σε αυτήν και να κατασκευάσει ένα κλίμα ρευστού φόβου, συναίσθημα ιδιαίτερος προσφιλές αυτή την περίοδο, για να συκοφαντηθεί το δίκιο και να συσκοτιστεί η σκληρή αλήθεια του εγκλεισμού και της απαγόρευσης των ταξικών αδερφών μας. «Τα μυστικά είναι πάντα με την μεριά του Κράτους» έλεγαν κάποτε οι Καταστασιακοί.

Πολύ γρήγορα, όμως, και καθώς οι μέρες περνούσαν με την πρωτοφανή συνθήκη δώδεκα χιλιάδων ανθρώπων να περιφέρονται και να κοιμούνται κακώς κατά μήκος της επαρχιακής οδού Μόριας-Μυτιλήνης, οι φήμες περί «τουρκικής εμπλοκής» άρχισαν να διαλύονται. Την θέση τους άρχισαν να παίρνουν «υποψίες περί οργανωμένου σχεδίου εμπρησμού, εκδοχή που εδραιώθηκε μετά τη νέα φωτιά που εκδηλώθηκε αργά χθες το βράδυ στο πίσω μέρος της δομής»⁴, όπως διαβάζουμε σε δημοσίευμα των ημερών. Παράλληλα ο αστυνομικός (πλέον) δάκτυλος άρχισε να δείχνει όλο και πιο emphatic προς την μεριά των «καθοδηγητών» και των «ΜΚΟ», κίνηση που επίσης είχε μια στρατηγική χρησιμότητα όπως αποδείχθηκε⁵. Έξι μέρες μετά την καταστροφή του ΚΥΤ της Μόριας κι

ενώ η νέα δομή ετοιμαζόταν να λειτουργήσει, οι μπάτσοι ξεκίνησαν να εκβιάζουν ωμά τους εξεγερμένους⁴ και ο Χρυσοχοϊδης διεμήνυε από την Αθήνα ότι «κανείς δεν θα φύγει από την Λέσβο αν δεν μπει στο Καρά Τεπέ». Στις αμέσως επόμενες μέρες κι ενώ η κατάσταση είχε αποκλιμακωθεί, η αστυνομική προανάκριση κατέληξε στην σύλληψη έξι Αφγανών, κατηγορώντας τους ως πρωταίτιους για τον εμπρησμό της Μόριας.

Κάπως έτσι δόθηκε ένα «τέλος» στο συμβάν και η κρατική αφήγηση «επαλήθευσε» τον εαυτό της. Το πόρισμά της αστυνομίας ήταν απλό: υπό την καθοδήγηση μερικών «αδίστακτων» αφγανών μεταναστών, δύο εκ των οποίων μάλιστα ανηλίκων, περίπου 200 τρόφιμοι ξεκίνησαν να συμπλέκονται μεταξύ τους με αφορμή τον χωροταξικό περιορισμό των κρουσμάτων covid που εντοπίστηκαν μέσα στην δομή. Οι συμπλοκές πήραν έκταση και κάποια στιγμή μερικοί εξ αυτών, οι οποίοι όπως πληροφορηθήκαμε από τα τσακάλια της Ασφάλειας «ανήκανε στην αντίπαλη φυλή των Παστούν»⁷, ξεκίνησαν να πυρπολούν τις σκηνές τους. Οι φωτιές πήραν έκταση και έτσι η Μόρια κάηκε...

Για την αλήθεια των παραπάνω θέλει να μας πείσει το ελληνικό κράτος, στοιχειωθετώντας τις κατηγορίες του σε ένα βίντεο από το Facebook και στο «αμάχητο τεκμήριο» της κατάθεσης ενός «42χρονου πρόσφυγα-αυτόπτη μάρτυρα», ο οποίος συνεργάστηκε με τις αρχές και υποστήριξε:

«15-20 Αφγανοί νεαρής ηλικίας, οι οποίοι διασκορπίστηκαν στη Ζώνη 12 έβαζαν παντού φωτιές χρησιμοποιώντας για να μεταφέρουν τη φωτιά από σημείο σε σημείο χαρτόνια και άλλα αντικείμενα. Τους άκουσα να φωνάζουν μεταξύ τους "βάλτε φωτιά εδώ, βάλτε φωτιά εκεί". Εγώ μαζί με άλλους τους παρακαλέσαμε να σταματήσουν γιατί υπάρχει κίνδυνος για μας, τις γυναίκες και τα παιδιά μας. Εκείνοι όχι μόνο δεν συμμορφώθηκαν αλλά συνέχισαν με μεγαλύτερο μένος λέγοντάς μας ότι εμείς έχουμε οικογένειες και θα πάρουμε τρίπτυχα για να φύγουμε από το νησί αλλά αυτοί δεν έχουν τίποτα να χάσουν και αν δεν τα κάνουν αυτά δεν πρόκειται να φύγουν.»⁸

ΟΡΙΕΝΤΑΛΙΣΜΟΣ: ΕΝΑ ΠΑΛΙΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΤΟΥ ΔΥΤΙΚΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

Η Μόρια δεν ήταν «καταυλισμός», οι σκηνές και τα κοντέινερς δεν ήταν το «σπίτι τους». Η Μόρια και η κάθε «Μόρια» είναι ένα *μπαντουστάν*, ένας τόπος μηδενικής κοινωνικής αναπαραγωγής του πολυεθνικού προλεταριάτου, που στόχο έχει την απαξίωση, την υποτίμηση και την διατίμηση⁹ της εργατικής δύναμης που βρίσκεται σε καθεστώς πολιτικής απαγόρευσης. Η Μόρια και η κάθε «Μόρια» είναι ο τόπος της βίαιης πειθάρχησης της εργατικής δύναμης που έχει παρανομοποιηθεί, θεσμικά και κοινωνικά. Εκεί όπου συσσωρεύονται ποσότητες εργατικής δύναμης, προσωρινά εκτός παραγωγής και σε κατάσταση απαξίωσης και διαρκούς φθοράς. Η Μόρια και η κάθε «Μόρια» είναι αυτό που δεν έπρεπε να υπάρχει: ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης και τίποτα άλλο. Δηλαδή ο συνδυασμός χωροχρονικού περιορισμού, πολιτικής απαγόρευσης και μηδενικής κοινωνικής αναπαραγωγής, ο ειδικός τρόπος του νέου φασισμού, η τρέχουσα μορφή του πολέμου ενάντια στην αναπαραγωγή της εργατικής τάξης¹⁰.

Ο κρατικός λόγος για την εξέγερση της Μόριας, από την άλλη, είναι ο λόγος του милитарιστικού τεχνοκρατισμού και της αντιδραστικής εγκληματολογίας. Αποδίδει τον εμπρησμό στον «ανορθολογισμό» των μεταναστών· πως είναι δυνατόν να κάψουν το «σπίτι» τους και τα λιγοστά «υπάρχοντά τους» αναρωτήθηκαν διάφοροι. Αποδίδει την εξέγερση στην «εγγενή εγκληματικότητα τους» και ειδικά στις

δήθεν αγεφύρωτες εντάσεις «μεταξύ αντίπαλων φυλών», ως εάν οι μετανάστες/τριες έφτασαν στην Λέσβο απευθείας από τον 17ο αιώνα, ως εάν οι αραβικοί λαοί δεν έχουν περάσει τον δικό τους Διαφωτισμό, ως εάν η οργάνωση των μουσουλμανικών κοινωνιών είναι ακόμα στηριγμένη γύρω από φατρίες, όπως πράγματι συνέβαινε στη Μάνη μέχρι τις αρχές του προηγούμενου αιώνα.

Η απο-ιστορικοποίηση των πολυεθνικών προλεταρίων, η αρπαγή τους από το παρελθόν τους και το ξεγύμνωμα από οτιδήποτε μπορεί να κουβαλούσαν πάνω τους πατώντας το πόδι τους εδώ συνιστά την αναγκαία συνθήκη για το ξαναφτιάξιμο της απογυμνωμένης ζωής τους ως «γυμνής εργατικής δύναμης», δηλαδή ως εργατικής δύναμης σε πολιτική απαγόρευση. Οι τεχνοκρατικοί διαχωρισμοί των «αντίπαλων φυλών», των «τόπων προέλευσης και καταγωγής», των «προσφυγικών ή μεταναστευτικών προφίλ», των «ασυνόδευτων ανήλικων» και των «επανασυνδεμένων οικογενειών» είναι όλοι τους διαχωρισμοί ρατσιστικοί και οριενταλιστικοί που ενισχύουν και εμπεδώνουν την διαίρεση και τον κερματισμό του πολυεθνικού προλεταριάτου. Καμιά κοινωνική ομάδα δεν είναι «ομοιογενής», κανένα συλλογικό υποκείμενο δεν είναι «ενιαίο». Ούτε οι «μετανάστες», ούτε οι «αστοί», ούτε η «εργατική τάξη». Να συμπληρώσουμε όμως: μέχρι να αναμετρη-

θούν με την αδυσώπητη ιστορία της πάλης των τάξεων. Τότε «τόσο το μίσος όσο και το πνεύμα της θυσίας τρέφονται από την εικόνα των υποδουλωμένων προγόνων και όχι από το ιδανικό των απελευθερωμένων εγγονών»¹¹.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΞΕΠΛΥΜΑ ΟΣΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΥΝ ΤΟ «ΑΙΣΧΟΣ»

Η ολοσχερής καταστροφή της Μόριας βρήκε παραδόξως διάφορους «χειροκροτητές» στα μέρη μας, μάλιστα ακόμα και εκεί που δεν θα τους περίμενε κανείς. Η απανθράκωση του ΚΥΤ, των σκηνών και των υποδομών του, των γραφείων της Υπηρεσίας Ασύλου και του εξοπλισμού τους, της κινητής υγειονομικής μονάδας αξίας μερικών εκατομμυρίων ευρώ που μόλις τον Αύγουστο δώρισε η ολλανδική κυβέρνηση και εγκαινίασε αυτοπροσώπως η Κατερίνα Σακελλαροπούλου¹², όλων εκείνων των υλικών πραγμάτων που παραδόθηκαν στις φλόγες της προλεταριακής αρνητικότητας, αντιμετωπίστηκε ως «το αί-

σχος που έπρεπε να τελειώσει». Όλοι όσοι είχαν το απύθμενο θράσος να εκφωνήσουν τον επικήδειο της Μόριας, φάνηκαν πανέτοιμοι να την μεταφέρουν λίγο παραπέρα την αμέσως επόμενη μέρα, όπως έγραψαν στην αφίσα τους οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες του Antifascist Action από το Περιστέρι. Αυτή η δηλητηριώδης συνηγορία στην αναγκαιότητα της καταστροφής της Μόριας δεν πρέπει να ξεχάσουμε ότι έγινε από όλους εκείνους που συγκαλύπτουν τις παράνομες επαναπροωθήσεις μεταναστών στα σύνορα από το λιμενικό και τον στρατό κι είναι έτοιμοι να δικαιολογήσουν το επόμενο πογκρόμ.

Όμως η προλεταριακή εξέγερση των ταξικών αδερφών μας συνάντησε απέναντί της όχι μόνο τον θεσμικό ρατσισμό του ελληνικού κράτους και τους κανίβαλους της δεξιάς, αλλά και τις ύπουλες τακτικές της αριστεράς και του τεχνοκρατικού φιλανθρωπισμού. Η αριστερά του κράτους και του κεφαλαίου υπονόμωσε το δίκιο των μεταναστών/τριών εργατών/τριών όταν ονομάτιζε την εξέγερσή τους «τραγωδία», «ανθρώπινο πόνο» και «βιβλική καταστροφή»¹³, ενόσω εκείνοι/ες βρίσκονταν για μια βδομάδα σε καθεστώς πλήρους ανυποταξίας. Συκοφάντησε τον δίκαιο αγώνα τους κάθε φορά που ψιθύριζε για την «τοπική κοινωνία που είχε φτάσει στα όριά της»¹⁴ και παραποιούσε τα δίκαια αιτήματά τους, κρύβωντάς τα ύπουλα πίσω από τον δήθεν «υγειονομικό κίνδυνο που διέτρεχαν» ενόψει της πανδημίας. Αυτό το τελευταίο στάθηκε μια μόνιμη επωδός της βασικής ευθύνης που καταλόγισε ο ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση ως «κακής διαχειρίστριας», σε αντίθε-

ση με τον ίδιο που κατά τα λεγόμενα των στελεχών του υπήρξε τελικά ένας «καλός διαχειριστής» του αίσχους.

Για τους παραπάνω λόγους η πολιτική υπεράσπιση της εξέγερσης των ταξικών αδερφών μας δεν πρέπει να περιοριστεί σε «πανηγυρισμούς» για την καταστροφή του «αίσχους». Αντιθέτως πρέπει να επιμένει στον ταξικό χαρακτήρα της εξέγερσης και στην σημασία της για την σύγχρονη εργατική τάξη. Οι έγκλειστοι αδερφοί και οι έγκλειστες αδερφές μας αναμετρήθηκαν πεισματικά για δέκα ημέρες με την συνθήκη της μηδενικής επιβίωσης που τους επιφυλάσσει καθημερινά το ελληνικό κράτος, ζητώντας όχι την φροντίδα του αλλά την ελευθερία τους. Είναι γι' αυτούς τους λόγους που ως ελάχιστη συμπαράσταση διαδηλώσαμε το Σάββατο 19 Σεπτεμβρίου από τον Άγιο Παντελεήμονα μέχρι την πλατεία Κυψέλης, δηλώνοντας κατηγορηματικά στην προκήρυξη που μοιράζαμε ότι «Η οργή των ταξικών αδερφών μας είναι μια μοναδική δυνατότητα που πλανάται πάνω από τα κεφάλια μας. Μια μοναδική δυνατότητα που επείγει να την στηρίξουμε όχι για να τους «σώσουμε», αλλά για να σωθούμε κι εμείς μαζί τους.»

ΤΟ ΞΕΠΕΡΑΣΜΑ ΤΩΝ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΩΝ: Η ΜΟΡΙΑ ΚΑΙ Ο COVID-19

Βλέποντας την εξέγερση στη Μόρια υπό την οπτική της συγχρονίας της, διαπιστώνουμε ότι αυτή ξέσπασε μέσα σε μια συγκυρία όπου οι περιορισμοί και οι καταναγκασμοί σε βάρος της παγκόσμιας εργατικής τάξης έχουν επιταθεί με το πρόσχημα της δήθεν προστασίας της δημόσιας υγείας. Ένας τέτοιος επιπλέον καταναγκασμός ήταν και το περίφημο «Σχέδιο Αγνοδίκη», δήθεν για τον περιορισμό διασποράς του κορωνοϊού στην Μόρια, το οποίο τέθηκε σε εφαρμογή μόλις έξι ημέρες πριν το ξέσπασμα της εξέγερσης. Τί ήταν ακριβώς το «Σχέδιο Αγνοδίκη»;

«Το συγκεκριμένο σενάριο εφαρμόζεται σε περιπτώσεις γενικευμένων εξεγέρσεων, μεγάλων φυσικών καταστροφών όπως και, εν προκειμένω, σε απειλές υγειονομικού χαρακτήρα με υψηλό δείκτη διασποράς». Ολόκληρη η δομή χαρακτηρίζεται «κρίσιμη περιοχή» και γίνεται προσπάθεια να οριοθετηθεί πλήρως η περίμετρός της. Πάνω στην κρίσιμη περίμετρο δημιουργούνται μόνο δύο σημεία εισόδου – εξόδου, ένα πρωτεύον και ένα εναλλακτικό. Εντός του καταυλισμού δημιουργείται η λεγόμενη «θερμή περιοχή». Πρόκειται ουσιαστικά για μια «κόκκινη ζώνη», με δύο προκαθορισμένα σημεία εισόδου – εξόδου. Η πρόσβαση στην «κρίσιμη» όσο και στη «θερμή» περιοχή είναι απόλυτα ελεγχόμενη από την αστυνομία.»¹⁵

Η συμπύκνωση της κρατικής βίας, της υγειονομικής διαχείρισης και της αστυνομικής επιτήρησης στην Μόρια είχε φτάσει σε τέτοιο βαθμό έντασης λίγες ημέρες πριν από την εξέγερση, ώστε το ξέσπασμα της τελευταίας έδωσε ένα καλό μάθημα στους κρατικούς μηχανισμούς καταστολής σχετικά με την παντοδυναμία και την αποτελεσματικότητά τους. Από την άλλη, έδειξε σε όλους/ες μας ότι επρόκειτο για μια εξέγερση και ενάντια στον κόσμο του CoViD-19, που μέρα με την μέρα γίνεται ολοένα πιο ξένος και εχθρικός για την εργατική τάξη. Κι αυτή η διάσταση είναι πολλαπλά χρήσιμη, ιδιαίτερα σε μια εποχή που η ηγεμονία των αντι-covid εκδηλώσεων έχει καταληφθεί παγκόσμια από την ακροδεξιά. Όπως στις ΗΠΑ, όμως, έτσι και στην Λέσβο οι αντιφάσεις της εποχής φαίνεται ότι ξεπερνιούνται έμπρακτα μόνο μέσα από τον αγώνα· την πολιτική ανυπακοή στις προσταγές των αφεντικών· την εναντίωση στα δήθεν προστατευτικά σχέδια του κράτους και των επιστημόνων του. Κι είναι γι' αυτόν τον λόγο που –μέσα στην αντιφατικότητά της– η εξέγερση των ταξικών αδερφών μας ήταν ένα μείζον γεγονός μέσα στους έξι τελευταίους μήνες γενικευμένου φόβου και διανοητικής παράλυσης.

Ο ΚΑΡΑ ΤΕΠΕΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η ΝΕΑ ΜΟΡΙΑ

Η επόμενη της εξέγερσης ημέρα βρήκε το ελληνικό κράτος με ένα νέο ΚΥΤ που «κατασκευάστηκε» μέσα σε λίγες ημέρες. Η μίσθωση του πρώην στρατιωτι-

κού πεδίου βολής στον Καρά Τεπέ μέχρι το 2024¹⁶ δείχνει ότι καθόλου «προσωρινή» δεν ήταν η εκβιαστική και πρόχειρη μεταφορά των μεταναστών/τριών εκεί. Ο Καρά Τεπέ, ένα γυμνός όρμος με βόρειο προσανατολισμό που «δέρνεται» από τον καιρό όλον τον χρόνο, συνιστά de facto χειροτέρευση της τιμωρητικής υποδοχής που επιφυλάσσει το ελληνικό κράτος σε όποιον/α τοημήσει να ζητήσει άσυλο στο εσωτερικό του.

Αυτή η «τιμωρητική» και «αποτρεπτική» διάσταση της Μόριας, του Καρά Τεπέ και κάθε Κέντρου Κράτησης μας κάνει να πιστεύουμε ότι, σε αντίθεση με τις γκρίνιες των τοπικών και των εθνικών αξιωματούχων σχετικά με την «μη επαρκή στήριξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο προσφυγικό»¹⁷, το ελληνικό κράτος έχει ανάγκη και θέλει αυτή την διαμορφωμένη κατάσταση στην Λέσβο. Κι αυτό διότι «το αίσχος της Μόριας» σε συνδυασμό με την επίταση των κερσαίων και θαλάσσιων περιπολιών στα σύνορα και των παράνομων επαναπροωθήσεων¹⁸ που έχουν περιορίσει σημαντικά τις «ροές», λειτουργεί ως βασικός αποτρεπτικός παράγοντας για την είσοδο νέων μεταναστών στην χώρα. Η κατάσταση που διαμορφώνεται σήμερα στα ανατολικά σύνορα της Ευρώπης συνιστά μια τραγική επαλήθευση των χυδαίων δηλώσεων του 2013 από τον τότε αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας, Νίκο Παπαγιαννόπουλο, ο οποίος είχε υποστηρίξει για τους μετανάστες «να τους κάνουμε τον βίο αβίωτο».

Όπως η Μόρια, έτσι και ο Καρά Τεπέ λειτουργούν ωφεληματικά για το ελληνικό κράτος διότι παράγουν το διεθνούς χρησιμότητας θέαμα της «κρίσης των συνόρων». Ήδη από την τελευταία κατάσταση έκτακτης ανάγκης τον Μάρτη του 2020, με την ωμή βία και τις δολοφονικές αποτροπές ελλήνων αστυνομικών και παραστρατιωτικών στον Έβρο, όπου δολοφονήθηκαν εν ψυχρώ τουλάχιστον δυο μετανάστες από ελληνικά όπλα, είχε γίνει σαφές ότι ενόσω οι ελληνοτουρκικές εντάσεις κλιμακώνονται και η Ανατολική Μεσόγειος γίνεται θερμό πεδίο διακρατικού ανταγωνισμού, το «μεταναστευτικό» θα χρησιμοποιείται από το ελληνικό κράτος κατά το δοκούν των милитарιστικών του αναγκών. Το γεγονός, για παράδειγμα, ότι η φύλαξη του Καρά Τεπέ έχει ανατεθεί σε 350 αστυνομικούς¹⁹, εκ των οποίων οι 250 περίπου είναι δόκιμοι συνοριοφύλακες που ορκίστηκαν επί τούτου τον Ιούλιο στο νησί, δείχνει ότι η διαχείριση των κέντρων κράτησης αξιοποιείται με τέτοιο τρόπο από τον ελληνικό милитарισμό ώστε να διατηρείται η κερσαία και υδατίνα σύνορά του σε ένα διαρκές καθεστώς έντασης. Ως αποτέλεσμα αυτού, ενισχύεται η με κάθε τρόπο στρατιωτική παρουσία στα σύνορα, η οποία με την σειρά της λειτουργεί ως άλλοθι για την στρατιωτικοποίηση των νησιών και το βάθεμα της σχετικής αντιπαράθεσης με την Τουρκία.

Από την άλλη, στο εσωτερικό πεδίο οι «αντιστάσεις» των ρατσιστικών σιχαμάτων της τοπικής κοινωνίας της Λέσβου, που μέσω του Δημάρχου Μυτιλήνης, Στρατή Κυτέλη, διεμήνυε κατά την διάρκεια της εξέγερσης ότι «αυτή την φορά δεν θα κάνουμε πίσω», τελικά κάμφθηκαν. Όπως μάθαμε, βέβαια:

«Ήδη, ο Δήμος Μυτιλήνης έχει λάβει 5 εκατομμύρια ευρώ ως αντισταθμιστικά για το προσφυγικό και ο κ. Κύτελης ζητεί και άλλα: αποζημίωση των επιχειρήσεων, αναστολή για 12 μήνες φορολογικών υποχρεώσεων για κατοίκους και επιχειρήσεις της Λέσβου, ρύθμιση δανείων, ενίσχυση αγροτών και κτηνοτρόφων και άλλα.»²⁰

Η κτηνώδης εκμετάλλευση του «προσφυγικού ζητήματος» από την μεσαία τάξη και τα προσδοκία δίκτυα του ελληνικού επαρχιωτισμού αφήνει να ξεδιπλωθεί για μία ακόμη φορά το μεγαλείο της χυδαιότητας του θεσμικού ρατσισμού και του δικτύου των υλικών συμφερόντων που έχουν διαρθρωθεί γύρω από αυτόν και πάνω στις πλάτες του πολυεθνικού προλεταριάτου. Η σπύρωση της εξέγερσης με τον πιο χυδαίο τρόπο και η ποινικοποίηση των μεταναστών/τριών λειτουργεί ξανά ως δικαιολογία της επίτασης της βίας σε βάρος των ταξικών αδερφών μας, εν προκειμένω με τον σχεδιασμό της δημιουργίας κλειστού τύπου κέντρων κράτησης. Παράλληλα, η υπαγωγή της αρμοδιότητας διαχείρισης του «μεταναστευτικού» όλο και περισσότερο στην δικαιοδοσία του συμπλέγματος ΕΥΠ-Ασφάλει-

α-Αντιτρομοκρατική, όπως φάνηκε με την πρόσφατη κακουργηματική δίωξη για σύσταση εγκληματικής οργάνωσης και κατασκοπείας σε βάρος 35 αλλοδαπών μελών ΜΚΟ της Λέσβου, δείχνει ότι στην Ελλάδα οι απόψεις και τα αιτήματα των ναζί εύκολα μπορούν να μετατραπούν σε κρατική πολιτική.

Τέλος, το βάθεμα των ρατσιστικών πολιτικών του ελληνικού κράτους σε βάρος όσων διαμένουν «νόμιμα» στο εσωτερικό του, όπως για παράδειγμα οι πρόσφατες αλλαγές στον Κώδικα Ιθαγένειας²¹, όπως και τα αδιέξοδα στα οποία έχουν βρεθεί χιλιάδες αιτούντες άσυλο εξαιτίας της διακοπής του προγράμματος «estia» κάνουν όλο και πιο σαφές ότι αυτό το σικαμένο κράτος, την μπλε ταυτότητα του οποίου έχουμε την τύχη να κρατάμε, έχει αναλάβει τον πολιτικό ρόλο του μαντρόσκυλου της μετακινούμενης εργατικής δύναμης στην περιοχή. Και στο εσωτερικό του μετατρέπεται όλο και περισσότερο σε ένα ιδιότυπο apartheid. Οι ιστορικές ευθύνες του ίδιου και όσων επωφελούνται από αυτό είναι αμετάκλητες. Η δε ανάγκη υπεράσπισης των εξεγέρσεων των ταξικών αδερφών μας επείγουσα.

1. Γιάννης Σουλιώτης, *Αόρατο δίκτυο πληροφοριοδοτών για την τρομοκρατία σήνει η ΕΛ.ΑΣ.*, εφημ. Καθημερινή (5-6-2017).
2. Βλ. ενδεικτικά *Ολοκληρώθηκε η σύσκεψη στο Μαξίμου: στη Μόρια κυβερνητικό κλιμάκιο*, 9-9-2020, διαθέσιμο στο skai.gr
3. Βλ. ενδεικτικά *Μουτζούρης: στη Μόρια υπάρχουν άνθρωποι που θέλουν συμβάντα υπέρ της Τουρκίας*, 9-9-2020, διαθέσιμο στο in.gr
4. Βλ. ενδεικτικά *Μόρια: ΕΛ.ΑΣ., Ε.Υ.Π. και Αντιτρομοκρατική ψάχνουν ποιοι έκαψαν το ΚΥΤ*, 10-9-2020, Διαθέσιμο στο capital.gr
5. *Φωτιά στη Μόρια: η ΕΛ.ΑΣ. ψάχνει καθοδηγητές στους καταυλισμούς προσφύγων*, 16-9-2020, Διαθέσιμο στο ethnos.gr
6. Βλ. ενδεικτικά *Μοιράζουν φυλλάδια σε πρόσφυγες και μετανάστες στη Λέσβο: «Ελάτε τώρα στον Καρά Τεπέ για να φύγετε γρήγορα»*, 14-9-2020, Διαθέσιμο στο real.gr
7. Γιάννης Σουλιώτης, *Μόρια: η μαρτυρία-κλειδί και το βίντεο στο Facebook*, εφημ. Καθημερινή (20-9-2020).
8. Γιάννης Σουλιώτης, *Μάρτυρας για Μόρια: «βάλε φωτιά εδώ, βάλε φωτιά εκεί»*, εφημ. Καθημερινή (26-9-2020).
9. Από την πρώτη μέρα λειτουργίας της η Μόρια έπαιζε τον ρόλο ενός screening πρώτης υποδοχής των μεταναστών/τριών εργατών/τριών. Μετά από την καθολική υποτίμηση, εκτελεί μια διαδικασία διατίμησης και ταξινόμησης ανάλογα με το φύλο, την ηλικία, την εθνοτική προέλευση κ.λπ.
10. Για περισσότερα βλ. *Το πολυεθνικό προλεταριάτο σε μια μεγάλη νήσο Έλλης: μεταναστευτική πολιτική πριν, κατά την διάρκεια και μετά τον ΣΥΡΙΖΑ*, περ. Zero Years, τευχ. 12 Νοέμβριος 2019.
11. Walter Benjamin, *Θέσεις για την φιλοσοφία της ιστορίας*, Λέσχη Κατασκόπων του 21ου αιώνα, Αθήνα 2014.
12. Βλ. *Επίσκεψη Κατερίνας Σακελλαροπούλου στο Κέντρο Υγείας του ΚΥΤ Μόριας*, εφημ. Το Βήμα (20-8-2020).
13. Βλ. ενδεικτικά *Στην σκιά της τραγωδίας στην Μόρια*, Εφημερίδα των Συντακτών (30-9-2020).
14. Βλ. ενδεικτικά Δημήτρης Γκάζης, *Μετά την Μόρια τι;*, εφημ. Δρόμος της Αριστεράς (22-9-2020).
15. Γιάννης Σουλιώτης, *Κορωνοϊός: το σχέδιο έκτακτης ανάγκης «Αγνοδίκη» για την Μόρια*, εφημ. Καθημερινή (3-9-2020).
16. *Λέσβος: 2,9 εκατ. ευρώ για πέντε χρόνια το ενοίκιο για τον Καρά Τεπέ*, εφημ. Το Βήμα (15-9-2020).
17. Βλ. ενδεικτικά Μιχαήλ Άγγελος Κωνσταντόπουλος, *Η ευρωπαϊκή επίτροπος «άδειασε» την ελληνική κυβέρνηση*, Εφημερίδα των Συντακτών (11-9-2020).
18. Βλ. περισσότερα στο παράθεμα.
19. Βλ. σκετ. *9.200 πρόσφυγες και μετανάστες στην δομή του Καρά Τεπέ*, εφημ. Καθημερινή (21-9-2020).
20. Ανθή Παζιάνου, *Στην τελική ευθεία για την δημιουργία νέου ΚΥΤ στην Λέσβο*, εφημ. Καθημερινή (30-9-2020).
21. Βλ. σχετικά το κείμενο «Περί της ντόπιας alt-right και των πολιτικών αιχμών εναντίον της» που υπάρχει στο παρόν τεύχος.

ΕΠΑΝΑΠΡΟΩΘΗΣΕΙΣ, ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΚΑΙ ΩΜΗ ΚΡΑΤΙΚΗ ΒΙΑ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

Μεσούσης της «Κρίσης του Αυγούστου» με την Τουρκία, δύο δημοσιογράφοι των *New York Times* δημοσίευσαν μια έρευνα¹ βασισμένη σε στοιχεία της τουρκικής ακτοφυλακής και οργανώσεων που εδρεύουν στην Ελλάδα και παρακολουθούν το μεταναστευτικό ζήτημα. Στην έρευνα αυτή υποστήριξαν ότι μεταξύ Μαρτίου και Αυγούστου 2020 και κατά παράβαση της διεθνούς νομιμότητας, το ελληνικό κράτος έχει επαναπροωθήσει αποδεδειγμένα διά της βίας 1.072 αιτούντες άσυλο που επιχειρήσαν να κάνουν τον διάπλου από τις τουρκικές ακτές προς τη νησιά του Αιγαίου. Μετά την σχετική «κατακραυγή» που ακολούθησε διεθνώς το δημοσίευμα, το ελληνικό κράτος άρchiσε αμέσως την σπύλωση και την τρομοκράτηση όσων εμπλέκονταν σε αυτό. Ενόσω ο υπουργός Μετανάστευσης και Ασύλου έπαιρνε σβάρνα τα διεθνή ΜΜΕ διαψεύδοντας τις σχετικές «φήμες», ο στρατιωτικός βραχίονας του λιμενικού σώματος επιχειρούσε στις 5 Σεπτεμβρίου 2020 ρεσάλτο στο πλοίο «Mare Libeum» της γερμανικής ΜΚΟ «Sea Watch» που βρισκόταν ανοικτά της Λέσβου, συλλαμβάνοντας τα μέλη του πληρώματος και κατάσχοντας τον εξοπλισμό του².

Σε πρώτη φάση οι γερμανοί υπήκοοι απελευθερώθηκαν με την μεσολάβηση της γερμανικής πρεσβείας στην Αθήνα. Ο εξοπλισμός του πλοίου όμως χρησιμοποιήθηκε ώστε οι ανακριτικές αρχές να στήσουν μια ευφάνταστη σκευωρία, η οποία στηριζόταν στο «Alarm Phone» της γερμανικής ΜΚΟ, μια εφαρμογή που απευθύνεται σε μετανάστες που βρίσκονται σε κίνδυνο καθώς διασχίζουν το Αιγαίο. Λίγες μέρες αργότερα, στις 12 Σεπτεμβρίου 2020, μια άλλη επιχείρηση ολοκλήρωσε την σκευωρία και την αθλιότητα των ελληνικών αρχών. Η ΕΥΠ, αφού ομολογημένα³ έστειλε στην Σμύρνη δύο πρόσφυγες ως πράκτορες που υποδύθηκαν ότι θέλουν να ταξιδέψουν «παράνομα» στην Ελλάδα, «παγίδευσε» για δεύτερη φορά την δράση ΜΚΟ, παραπέμποντας στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Μυτιλήνης μια δικογραφία σε βάρος 35 αλλοδαπών με κατηγορίες για συγκρότηση εγκληματικής οργάνωσης, διευκόλυνση διακίνησης μεταναστών και κατασκοπεία!

Μέχρι την μέρα που γράφονται αυτές οι γραμμές δεν έχει ασκηθεί ποινική δίωξη. Παρόλα αυτά, ασχέτως της δικαστικής πορείας της υπόθεσης, μπορούμε να εξάγουμε κάποια πολιτικά συμπεράσματα από αυτή την πρωτοφανή αθλιότητα των ελληνικών αρχών. Πρώτον, η πύκνωση-με αφορμή το μεταναστευτικό-μπάτων, ασφαλιτών, ειδικών δυνάμεων και πρακτόρων της ΕΥΠ στα ελληνοτουρκικά σύνορα είναι ένας κακός οιωνός και αποτυπώνει την κλιμάκωση τόσο της βίας σε βάρος των μεταναστών όσο και των ελληνοτουρκικών εντάσεων. Δεύτερον, το ελληνικό κράτος τόσο στον Έβρο όσο και στο Αιγαίο, τόσο με κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ όσο και με ΝΔ, χρησιμοποιεί συστηματικά δολοφονικές πρακτικές σε βάρος των αιτούντων άσυλο και αυτό είναι διεθνώς γνωστό, όσο κι αν οι εκπρόσωποι του το διαψεύδουν. Τρίτον, η πρόσφατη επιχείρηση της ΕΥΠ έρχεται σαν συνέχεια της «καταλογογράφησης των ΜΚΟ που δραστηριοποιούνται στην Λέσβο» που διέταξε η κυβέρνηση από τον Μάιο του 2020⁴, αποτελεί υιοθέτηση των αιτημάτων που από χρόνια εξέφραζαν οι φασίστες παράγοντες της τοπικής κοινωνίας της Λέσβου και συνιστά κλιμάκωση του πολέμου σε βάρος των μεταναστών εργατών. Τέταρτο, ανομολόγητος σκοπός της συντονισμένης αυτής κίνησης των ελληνικών αρχών είναι να απενεργοποιηθεί το δίκτυο των ΜΚΟ που με πρωτοβουλία της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ στήθηκε γύρω από το προσφυγικό, να γίνει «εκκαθάριση» των ΜΚΟ που κινούνται «εκτός εθνικής γραμμής» και τα ευρωπαϊκά κονδύλια για την μετανάστευση να τα διαχειρίζεται απευθείας το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη. Πέμπτο και τελευταίο, η άρθρωση υλικών συμφερόντων και πολιτικών προσόδων συνεχίζει να αποτελεί το *modus operandi* του ελληνικού κράτους γύρω από το μεταναστευτικό, καθώς η κρατική και παρακρατική βία σε βάρος των μεταναστών.

1. Patrick Kingsley & Karam Shoumali, *Taking hard line, Greece turns back migrants by abandoning them at sea*, *New York Times* (14-8-2020).
2. Έτσι μας ενημερώνει ο εκπρόσωπος της Ασφάλειας, Γιάννης Σουλιώτης, *Δικογραφία εις βάρος 35 μελών ΜΚΟ*, εφημ. Καθημερινή (29-9-2020).
3. Βλ. Γιάννης Σουλιώτης, *Η επιχείρηση «Αλκμήνη» της ΕΥΠ για τις ΜΚΟ*, εφημ. Καθημερινή (4-10-2020).
4. Βλ. ενδεικτικά *Εθνική Αρχή Διαφάνειας: έλεγχοι σε ΜΚΟ που δραστηριοποιούνται στην Λέσβο* (29-5-2020), διαθέσιμο στο capital.gr